

ΘΕΜΑ: Η παραγωγική βάση των Μηχανικών και το Τεχνικό Επιμελητήριο

Η σημερινή κατάσταση που βιώνεται στο Τ.Ε.Ε. και αφορά τα ζητήματα που οι Μηχανικοί καθημερινά αντιμετωπίζουν, εκτός από ακανθώδης ιστορικά για τον κλάδο μας είναι πρωτόγνωρη. Το φάσμα των προβλημάτων συνεχώς διευρύνεται και μάλιστα σε πολλές περιπτώσεις δίνεται η εντύπωση ότι πολύ δύσκολα θα υπάρξει η προοπτική για κάποια δυνατότητα ανάκαμψης.

Με αυτές τις συνθήκες, εύκολα κατανοείται το ιδιαίτερο βάρος που οι υπεύθυνοι και οι αιρετοί μας επωμίζονται και είναι ασύγκριτα μεγαλύτερο από ότι άλλη φορά στο παρελθόν.

Κατ' αρχάς πρέπει να γίνει μια γενική παρατήρηση. Ο συνδικαλισμός που τα τελευταία χρόνια έχει ασκηθεί στους κόλπους του Τεχνικού Επιμελητηρίου, εύκολα συμπεραίνεται ότι, υπηρετώντας τα κοινά συμφέροντα των Μηχανικών, είχε ελάχιστα αποτελέσματα. Όσο και εάν κάποια θέματα μπορεί να «φορτώνονται» στην οικονομική κρίση, τα αρνητικά παραδείγματα είναι χαρακτηριστικά. Αρκεί να σημειωθούν μόνο κάποια από τα ειδικότερα προβλήματα, τις δυσμενείς συνέπειες των οποίων έχει αναγνωρίσει η συντριπτική πλειοψηφία του σώματος των Μηχανικών.

- Τα επαγγελματικά δικαιώματα των μελών του Τ.Ε.Ε. βρίσκονται στην εποχή του 1935. Κάποιες ανά περίπτωση νεότερες ρυθμίσεις μόνο ως επί μέρους λύσεις και ανεπαρκείς προσπάθειες μπορεί να χαρακτηρίζονται. Οι συνάδελφοι υποχρεώνονται σε σεμινάρια ή εξετάσεις, παράβολα και κάθε άλλη ταλαιπωρία ακόμα και για «το καθ' ύλην» αντικείμενό τους, όμοια με τους αποφοίτους των Τ.Ε.Ι μέχρι και την οποιαδήποτε άλλη επιστημονική ιδιότητα όπως οι Φυσικοί (για τα ενεργειακά) ή οι Δασολόγοι (για τα Τοπογραφικά κ.λπ.). Βέβαια είναι νομίζω περιττό να υπενθυμίζεται ότι για τα επαγγελματικά δικαιώματα των νέων ειδικοτήτων των Μηχανικών δεν υπήρξε καμία επιμέλεια

- Με τη συμμετοχή του Τ.Ε.Ε. και όχι μόνο, ψηφίσθηκαν μέχρι και αντισυνταγματικά νομοσχέδια όπως αυτό της «τακτοποίησης» των αυθαιρέτων, τις επιπτώσεις του οποίου βίωσαν (και βιώνουν) όλοι οι πολίτες και ειδικότερα όσοι έχουν ανάγκη να κάνουν την παραμικρή μεταβίβαση περιουσιακού τους στοιχείου. Οι επιστήμονες συνάδελφοι, μέσα από ένα πλέγμα ευθυνών κάθε μορφής και επιπέδου, ασκούν επί της ουσίας και σε αντίθεση με την κοινή λογική, καθήκοντα διοίκησης με το χαρακτηρισμό των αυθαιρέτων και υπολογισμό των προστίμων έναντι αμοιβών που συγκρίνονται μόνο με ψίχουλα.

- Η κάκιστη μεταχείριση του κλάδου -που μάλιστα τις περισσότερες φορές δρομολογήθηκε εντελώς προσηματικά στο όνομα κάποιων ανεκδιήγητων και «τάχα» εξυγιαντικών πολιτικών- όπως είναι η κατάργηση των ελάχιστων αμοιβών μας, το «άνοιγμα» των επαγγελμάτων, το ληστρικό «κούρεμα» των αποθεματικών του ταμείου, οι παράλογες αυξήσεις εισφορών, η διάλυση των δημόσιων ελεγκτικών μηχανισμών, ο νέος ΓΟΚ και τόσα άλλα που δεν έχουν τελειωμό.

- Οι Μηχανικοί και το Τ.Ε.Ε. απουσίασαν από όλες τις μεγάλες αποφάσεις που τα τελευταία χρόνια αφορούσαν την όποια ανάπτυξη αυτής της χώρας (έργα παραχώρησης / χωροταξικά σχέδια / νέο ΕΣΠΑ / ΑΠΕ κ.α.) ενώ ακόμα και στις περιπτώσεις που διακριτά προτιμήθηκε να ασχοληθούν, κινδύνεψαν να κατηγορηθούν ότι φωνάζουν μόνο για το θεαθήναι αφού την περίοδο των καθορισμένων διαδικασιών και της συμμετοχής τους είχαν επιλέξει τη σιωπή

Σε σχέση με τις απαιτήσεις και έχοντας υπόψη τον κυκεώνα των προβλημάτων θα θεθούν σημειολογικά και περιληπτικά κάποια κυρίαρχα ζητήματα που θα έπρεπε να είναι διευθετημένα από ΧΘΕΣ. Όχι μόνο σε ότι αφορά τον κλάδο των Μηχανικών και το βιοπορισμό των μελών του Τ.Ε.Ε. αλλά κυρίως ως προς τις ελάχιστες προϋποθέσεις για την ανάταξη μιας ανεκδιήγητης κατάστασης που βιώνεται στη χώρα μας. Πρόκειται για το ξεκλήρισμα της παραγωγικής μας βάσης και την καταστροφή ή στην καλύτερη περίπτωση τον αναιτιολόγητο ετεροχρονισμό όλων των δραστηριοτήτων και προοπτικών (σε θεσμικό / διοικητικό / οικονομικό επίπεδο) στα πλαίσια της όποιας αναπτυξιακής προσπάθειας.

1. ΙΔΙΩΤΙΚΑ ΕΡΓΑ.

Δε γνωρίζω εάν υπάρχει και άλλο μέλος της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, που οι ευθύνες για τα θέματα διαχείρισης της δόμησης ή της αντίστοιχης παραγωγικής διαδικασίας να μην επιμερίζονται ανάλογα σε όλους τους συντελεστές παραγωγής, όπως είναι για παράδειγμα και οι κατασκευαστές. Και πολύ περισσότερο όταν οι επιβλέποντες Μηχανικοί θεωρούνται αρμόδιοι ακόμα και για ευθύνες που ποτέ

δε θα μπορούσε να τους ανήκουν. Πότε επί τέλους θα γίνει κατανοητό ότι στον τομέα της κατασκευής θα πρέπει να μπει κάποια τάξη ώστε να ισχύσουν τα ελάχιστα από αυτά που κατοχυρώνουν το δημόσιο συμφέρον των πολιτών μας και την πραγματική μας Οικονομία ; Γιατί η Πολιτεία διαχρονικά αδιαφορεί ή στην καλύτερη των περιπτώσεων ετεροχρονίζει τις υποχρεώσεις της ως προς την αδήριτη ανάγκη για την πιστοποίηση των κατασκευαστών και τη δημιουργία του αντίστοιχου Μητρώου ; Πότε θα ισχύσουν τα αυτονόητα και στο συγκεκριμένο παραγωγικό τομέα ;

2. ΤΕΧΝΙΚΕΣ ΠΡΟΔΙΑΓΡΑΦΕΣ

Είναι αδύνατο, την εποχή της ραγδαίας εξέλιξης της τεχνολογίας, να βρίσκεται ακόμα σε ισχύ το Π.Δ. 696 /1974 ή επίσης να φθάνουμε στο σημείο κάθε παραγωγική μας δομή ή οργανισμός να προάγει τους δικούς της/του κανονισμούς και τεχνικές προδιαγραφές. Υπενθυμίζονται ως χαρακτηριστικά παραδείγματα αυτά που ισχύουν στον τομέα της Οδοποιίας με την ΕΓΝΑΤΙΑ Α.Ε. ή στον τομέα της Τοπογραφίας με την ΕΚΧΑ Α.Ε. Καταστάσεις αναιτιολόγητες που είναι φανερό ότι έχουν πολλές και διάφορες επιπτώσεις, από την αρτιότητα εκπόνησης των τεχνικών μελετών μέχρι και την αξιοπιστία των κατασκευών, τη βιωσιμότητα και την οικονομία των έργων και τελικά το δημόσιο συμφέρον.

3. ΤΟΜΕΑΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ

Την τρέχουσα περίοδο, οι επιστήμες πληροφορικής σχετίζονται άμεσα με τη συντριπτική πλειοψηφία των δράσεων για όλα τα προγράμματα ανάπτυξης. Στη χώρα μας, τα έργα του Τομέα έχουν σχεδόν εγκαταλειφθεί στην τύχη τους. Οι επί της ουσίας περιορισμοί σπανίζουν και οι τεχνικές προδιαγραφές / πρότυπα διακηρύξεων / τεχνικοί κανονισμοί για τη μελέτη ή την υλοποίηση των έργων / νομοθετικό πλαίσιο για την ανάληψη ή απόδοση ευθυνών / διαδικασίες ελέγχου ικανοτήτων και πιστοποίησης μελετητών ή κατασκευαστών, δεν υπάρχουν. Οι ασχολούμενοι -Φορείς, Εργοδότες ή υπεύθυνοι για την υλοποίηση των έργων- ακατοχύρωτοι. Εάν το Τ.Ε.Ε. δεν αναλάβει τις πρωτοβουλίες που πρέπει, ποιος θα μπορούσε να το κάνει ; Και εάν οι πρωτοβουλίες αυτές δε δρομολογηθούν τώρα -έπρεπε ΧΘΕΣ- σε ποια δεκαετία του τρέχοντος αιώνα εκτιμάται ότι μπορεί να αναταχθούν κάποιες από τις αιτίες που μας οδηγούν απ' ευθείας στην «κρίση» και τις καταστροφικές της επιπτώσεις ;

4. ΕΘΝΙΚΟ ΚΤΗΜΑΤΟΛΟΓΙΟ

Δυστυχώς φθάσαμε στο 2015 και μετά από τόσες προσπάθειες, η ευνόητη ανάγκη μας εξακολουθεί να είναι «βαρύγδουπη εξαγγελία». Αντί να γίνεται λίγη αυτοκριτική που ακόμα και η Αλβανία απέκτησε κτηματολόγιο, στην περίπτωση μας ακόμα σχεδιάζουμε.

Τόσοι και τόσοι διορισμοί υπευθύνων, δαπάνες, κόπος, εργασίες και όμως τα αποτελέσματα μηδαμινά και οι εκτιμήσεις / συμπεράσματα, σε σχέση με «τις αιτίες του κακού» ανύπαρκτα. Υπάρχει βέβαια η κοινή διαπίστωση ότι οι ειδικοί επιστήμονες που θα έπρεπε να απασχοληθούν κατά κανόνα δεν έχουν αξιοποιηθεί στα πλαίσια της προσπάθειας. Οι ευθύνες όλων είναι εύγλωττες. Μετά από μία 25ετία άκαρπων προσπαθειών είναι σε κάθε περίπτωση κατανοητό ότι οι κάτοικοι αυτής της χώρας όσο και καλοπροαίρετοι να είναι δεν έχουν άλλες ανοχές για δικαιολογίες.

5. ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ ΔΗΜΟΣΙΩΝ ΜΕΛΕΤΩΝ ΚΑΙ ΕΡΓΩΝ

Στις μελέτες των Δημοσίων Έργων και ειδικότερα στα πλαίσια των διαγωνισμών τους, απαιτούνται αποδοτικότερες διαδικασίες με σαφή χρονικά περιθώρια και αντικειμενικά κριτήρια. Οι αρμόδιες επιτροπές είναι ανεπίτρεπτο να αναλώνονται σε αλληπάλληλες συνεδριάσεις, με την προσπάθειά τους να θεωρείται πολλές φορές εμφανώς δυσανάλογη του έργου που ανατίθεται. Οι εργασίες των επιτροπών θα έπρεπε να τελειώνουν σε λίγες εβδομάδες και όχι σε ένα, δύο, τρία ή και περισσότερα χρόνια όπως σήμερα παρατηρείται. Απαιτείται ΚΑΤΕΠΕΙΓΟΝΤΩΣ η αναθεώρηση του Ν.3316/2005. Τα κριτήρια, που μπορεί και πρέπει να αξιοποιηθούν, είναι η αξιολόγηση των υποψηφίων με βάση τις ανειλημμένες ή ανεκτέλεστες υποχρεώσεις και οι αιτιολογημένες οικονομικές προσφορές.

Παράλληλα, ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει και για τις σημαντικότερες δυσμενείς διαπιστώσεις που ανάγονται στις γραφειοκρατικές αγκυλώσεις του ισχύοντος πλαισίου όπως επίσης και στις μικρές δυνατότητες των φορέων -κυρίως των Ο.Τ.Α.- για τη χρηματοδότηση των τεχνικών μελετών. Οι ανάγκες για τεχνικά έργα είναι μεγάλες, οι διατιθέμενοι πόροι ελάχιστοι και οι δυνατότητες των αρμοδίων υπηρεσιών σχεδόν ανύπαρκτες. Συνεπώς η απαίτηση για την εκπόνηση άρτιων τεχνικών μελετών εκ των πραγμάτων έρχεται σε δεύτερη μοίρα και «εφευρίσκονται» διάφοροι μέθοδοι καταστρατήγησης της νομοθεσίας, κυρίως με τις απ' ευθείας αναθέσεις.

Σε ότι αφορά τα Δημόσια Έργα η κατάσταση σε επίπεδο διαχείρισης του αντικειμένου (διενέργεια των διαγωνισμών και αποτελεσματικότητα των επιλογών) είναι πολύ καλύτερη από τις Μελέτες. Και εδώ όμως συντρέχουν ανάγκες βελτίωσης όπως είναι ως παράδειγμα η διασφάλιση καλύτερων συνθηκών επίβλεψης και η τήρηση του κανόνα ύπαρξης άρτιων τεχνικών μελετών πριν από τις δημοπρατήσεις των έργων. Ταυτόχρονα βέβαια πρέπει να σημειώνονται και οι ανάγκες βελτιωτικών παρεμβάσεων στα θέματα που άπτονται των νεότερων επιστημονικών εξελίξεων και εφαρμογής σύγχρονης τεχνολογίας (κανονισμοί / προδιαγραφές / επίκαιρα τιμολόγια / πιστοποίηση υλικών κ.λπ.).

6. ΕΡΓΑ ΠΑΡΑΧΩΡΗΣΗΣ

Στο συγκεκριμένο κεφάλαιο παρουσιάζονται διάφορες ιδιαιτερότητες -κυρίως ως προς τις δυνατότητες σωστής διαχείρισης- και η διαμόρφωση απόψεων με προϋπόθεση την τεκμηρίωση των επιχειρημάτων δεν είναι καθόλου εύκολη υπόθεση. Στην ενότητα μάλιστα της περιοχής ευθύνης του Τμήματος έχουμε και πολλές άλλες ειδικότερες καταστάσεις. Εκτός από το θέμα των διοδίων υπάρχουν και τα πολύ σοβαρά προβλήματα σε ότι αφορά τις απαιτήσεις συλλειτουργίας των τοπικών μας υποδομών, με τα Εθνικού επιπέδου έργα που διασχίζουν την ενδοχώρα της Περιφέρειας.

Τα έργα παραχώρησης δε διέπονται από τη γνωστή νομοθεσία των Δημοσίων Έργων. Με βασική αιτία την αδυναμία διάθεσης πόρων και με υιοθέτηση των νεοφιλελεύθερων αντιλήψεων για το ρόλο του κράτους, η μέθοδος της παραχώρησης κυριάρχησε για την απόκτηση των μεγάλων υποδομών μας. Έχει ξαναειπωθεί ότι η για τα έργα παραχώρησης απαιτούνται διεπιστημονικές προσπάθειες με εύστοχες τεχνικές, νομικές και οικονομικές προσεγγίσεις. Η υιοθέτηση του συστήματος σε ευρεία κλίμακα έχει άμεση προφανώς σχέση με τη δρομολόγηση κυρίαρχων πολιτικών επιλογών που συνδυάζονται με τις αναπτυξιακές προτεραιότητες και το μέλλον της χώρας.

Το γεγονός ότι τα έργα δημοπρατήθηκαν χωρίς ολοκληρωμένες τεχνικές μελέτες είχε σαν συνέπεια στην πορεία να διαμορφωθεί σε κάθε επίπεδο μια χαοτική κατάσταση. Οι δυσμενείς επιπτώσεις σε ότι αφορά την αξιοπιστία του δημόσιου τομέα ήταν πολλές και άμεσες. Σήμερα, με τη διαχείριση η οποία ασκείται, την αύξηση των διοδίων, τη δύσκολη οικονομική συγκυρία και συγχρόνως με δεδομένη την έλλειψη τοπικών υποδομών, δημιουργείται η αίσθηση ότι στο συγκεκριμένο τομέα η Ελληνική Πολιτεία φροντίζει περισσότερο τα της κερδοφορίας των ιδιωτικών επενδύσεων και λιγότερο τα θέματα που άπτονται και σχετίζονται με το κοινό δημόσιο συμφέρον μας.

Δυστυχώς και στην περίπτωση των έργων παραχώρησης, αυτό που κατ' επανάληψη πρέπει να τονισθεί είναι ότι το Τεχνικό Επιμελητήριο δεν έκανε μέχρι τώρα αισθητή την παρουσία του. Ως κατάληξη είχαμε την παραγνώριση από τους αρμόδιους ακόμα και των πλέον αυτονόητων επιλογών όπως είναι ο χιλιομετρικός υπολογισμός του κόστους των διοδίων.

7. ΤΣΜΕΔΕ / ΘΕΣΜΙΚΟ ΠΛΑΙΣΙΟ Τ.Ε.Ε. / ΠΑΙΔΕΙΑ

Η κατάσταση στον τομέα ασφάλισης ή της αυτασφάλισης των Μηχανικών βρίθκει προβλημάτων. Τα μέλη μας και οι εξαρτώμενες οικογένειές τους τιμωρούνται, βιώνοντας την έλλειψη κάθε πρόνοιας για την ανεργία ή την υποαπασχόλησή τους και οι αρμόδιοι κωφεύουν.

Σχετικά με τις ελάχιστες απαιτήσεις θα πρέπει:

- ΝΑ υπάρξει ΠΛΗΡΗΣ κάλυψη (στο σύνολο των παροχών και άσχετα εάν οφείλουν εισφορές) όλων των νέων (κάτω των 30 ετών) Μηχανικών που δεν «έκλεισαν» 7ετία ασφάλισης.
- ΝΑ έχουν ποσοστιαία κάλυψη ΓΙΑ ΟΛΕΣ τις παροχές του Ταμείου (ανάλογα με το κλάσμα που έχει ως αριθμητή το χρόνο εξόφλησης των εισφορών και παρονομαστή το συνολικό χρόνο που ανά περίπτωση διαρκεί η ασφάλιση) όλα και χωρίς καμιά εξαίρεση τα μέλη του Ταμείου.
- ΝΑ υπάρχει η ευχέρεια άτοκου διακανονισμού των εισφορών (στο χρονικό διάστημα μετά το 2011) για όλους τους συνάδελφους που είχαν ετήσιο οικογενειακό εισόδημα τέτοιο ώστε να αντιστοιχεί σε μικρότερο των 6.000 € ανά μέλος οικογένειας.
- ΝΑ αφαιρούνται, σε περίπτωση διακανονισμού των οφειλών, όλες οι ιατροφαρμακευτικές δαπάνες που πιθανά έχουν καταβληθεί από τους ασφαλισμένους, όταν δεν είχαν ασφαλιστική κάλυψη.

Η αναθεώρηση του ισχύοντος θεσμικού πλαισίου του Τ.Ε.Ε. δεν αναδείχτηκε μόνο ως την αναγκαία προτεραιότητα, η οποία τεκμηριώθηκε διαχρονικά με πολλά και διάφορα επιχειρήματα. Κατέληξε να συζητείται, χωρίς κανένα αποτέλεσμα -την τελευταία 15ετία τουλάχιστον- από όλα τα όργανα των διοικήσεών μας και σε κάθε επίπεδο. Η κατάσταση αυτή δεν μπορεί παρά να θεωρείται ως μία από τις μόνιμες πληγές του κλάδου, που τον βαθμονομεί απέναντι στις προκλήσεις της εποχής και τις ανάγκες

ως προς τις σύγχρονες εξελίξεις στις επιστήμες, στην εκπαίδευση, στις τεχνολογίες και την άσκηση του επαγγέλματος. Απαιτούνται ουσιαστικές και εύστοχες-αποτελεσματικές αλλαγές, που θα μπορούν να εγγυώνται την αποδοτικότερη λειτουργία του Επιμελητηρίου και να διασφαλίζουν στα θέματα μαζικής δραστηριοποίησης και κοινωνικοποίησης του ρόλου των Μηχανικών στην παραγωγική διαδικασία.

Για την ανώτατη εκπαίδευση στον τομέα των τεχνικών επιστημών, έχουν γραφεί και λεχθεί τόσα πολλά που είναι αδύνατο κάποιος να θεωρείται σοβαρός όταν συνεχίζει στην «ίδια ρότα». Το απίθανο είναι ότι η πολιτεία μας με τις ανεκδιήγητες επιλογές της έχει πλέον αποδεχθεί την ύπαρξη και λειτουργία Πανεπιστημιακών Ιδρυμάτων δύο ταχυτήτων (Α.Ε.Ι. και Τ.Ε.Ι.). Με τα έως σήμερα δεδομένα, έχω την εντύπωση ότι οι ορθότερες απόψεις, θέσεις και προτάσεις προς τους αρμόδιους για το ζήτημα αυτό, διαμορφώθηκαν από το Τ.Ε.Ε. επί Προεδρίας Κώστα Λιάσκα. Τότε που εκτός από όλα τα άλλα είχε λεχθεί ότι εάν η χώρα μας ήθελε να διατηρήσει διεθνώς την ελάχιστη αξιοπιστία της θα έπρεπε να δρομολογηθούν οι διαδικασίες κατάρτησης των σχολών στα Τ.Ε.Ι. που αντίστοιχες τους λειτουργούσαν στα Α.Ε.Ι. Σήμερα βέβαια τα πράγματα δυσκόλεψαν πολύ περισσότερο.

Στην ίδια κατεύθυνση, ένα από τα βασικότερα μειονεκτήματα στο πεδίο της βέλτιστης αξιοποίησης του επιστημονικού δυναμικού μας, είναι η ταύτιση των Ακαδημαϊκών Τίτλων σπουδών με τις δυνατότητες άσκησης των επαγγελματιών. Η Πολιτεία μας ασχολείται μόνο με τους τίτλους και όχι με τις αναγκαίες ρυθμίσεις για την ουσιαστική αντιμετώπιση των προβλημάτων. Οι δυνατότητες επαγγελματισμού των Επιστημόνων σε μια κοινωνία που θέλει να είναι σύγχρονη δεν απονέμονται. Ούτε είναι δυνατό να ταυτίζονται μόνο με Ακαδημαϊκούς Τίτλους και με ανεξέλεγκτα προγράμματα σπουδών. Αποκτώνται από αυτούς που έχουν τη γνώση μέσα από κοινές και αξιόπιστες διαδικασίες για την Πιστοποίηση των Ικανοτήτων. Πρόκειται για προβλήματα που πρέπει επειγόντως να αντιμετωπιστούν και συνδυάζονται άμεσα με όλες τις ανάγκες αναβάθμισης του εκπαιδευτικού μας συστήματος, μέσα από συγκεκριμένες προτεραιότητες και προοπτικές. Εάν βέβαια υπήρχαν οι διασφαλισμένες διαδικασίες αξιοκρατικής Πιστοποίησης ικανοτήτων των Επιστημόνων μας, θα μπορούσε πιθανά και ο ρόλος του Τ.Ε.Ε. να είναι διαφορετικός. Θα ήταν δυνατό το θέμα να συζητείται σε άλλη βάση και με άλλες προοπτικές ώστε το Τ.Ε.Ε. να συμπεριλάμβανε στις δομές του -διακριτά και διαβαθμισμένα- όλα τα επαγγέλματα της πυραμίδας των τεχνικών, με σαφή οριοθέτηση των ικανοτήτων και επαγγελματικών τους δικαιωμάτων.

Τα παραπάνω είναι μόνο ενδεικτικές αναφορές για κάποια από τα μεγάλα θέματα που απασχόλησαν «κατά κόρον» τις Διοικήσεις του Τ.Ε.Ε. την παρελθούσα 15ετία (και όχι μόνο) αλλά δυστυχώς χωρίς ουσιαστικά αποτελέσματα ή λύσεις. Η κατάσταση που έχει δημιουργηθεί -εκτός του ότι αφορά τα πρόσωπα- έχει προφανώς άμεση σχέση με την αποδοτικότητα των συλλογικών διεργασιών οι οποίες επιτελούνται στους κόλπους του φορέα μας. Για το θέμα αυτό βέβαια, πρέπει ιδιαίτερα να τονισθεί, ότι υπάρχουν τεράστια περιθώρια βελτίωσης. Όχι μόνο σε σχέση με το φάσμα των επίκαιρων αναγκών αλλά και σε ότι αφορά τις δυνατότητες του Τ.Ε.Ε. που στην πορεία φαίνεται ότι ξεθώριασαν ή φέρεται ότι απωλέσθησαν. Όπως και ειδικότερα στα πλαίσια της απαίτησης να σταματήσει η εσωστρέφεια και να αποδίδονται όσο γίνεται λιγότερες ευθύνες στα εσωτερικά μας μέτωπα.

Στην κατεύθυνση αυτή και με διάθεση ουσιαστικής συνδρομής στις όποιες προσπάθειες για ανάταξη, συντάχθηκε και η παρούσα παρέμβαση. Έχοντας ταυτόχρονα υπόψη την απαίτηση οι Μηχανικοί να οικοδομήσουν άρρηκτες σχέσεις και κοινό αγωνιστικό μέτωπο με την κοινωνία μας και τις παραγωγικές της δομές. Επίσης θεωρώντας ότι την τρέχουσα περίοδο υπάρχουν για πολλούς λόγους οι καλύτερες -σχετικά- προϋποθέσεις, ως προς τη δρομολόγηση των απαραίτητων παρεμβάσεων.

Όταν μια κατασκευαστική επιχείρηση ή ένα γραφείο μελετών «βάζει λουκέτο» δεν πρόκειται για γεγονός που μπορεί να αποτιμάται μόνο με οικονομικούς όρους. Το ουσιαστικό πρόβλημα έγκειται στο ότι η πραγματική οικονομία στερείται τεχνογνωσίας & δυνατοτήτων παραγωγής, που τις περισσότερες φορές για να αποκτηθούν χρειάστηκαν «οι κόποι μιας ζωής» πολλών ανθρώπων. Πρόσφατα έτυχε να πληροφορηθώ ότι στη Γερμανία ο αντίστοιχος με το Τ.Ε.Ε. φορέας παρέχει στα μέλη του μέχρι και έρευνα αγοράς για τις δραστηριότητές τους. Εμείς, είναι βέβαια αδύνατο να φθάσουμε εύκολα σε παρόμοιο επίπεδο. Ας φροντίσουμε όμως το συντομότερο να δρομολογηθούν τα υπόλοιπα. Εξ άλλου, για όσους γνωρίζουν, είναι κοινά αποδεκτό ότι η διευθέτηση αυτών των θεμάτων δε μπορεί παρά να εμπεριέχει και ένα σημαντικό μέρος από τις μεταρρυθμίσεις και δομικές αλλαγές που χρειάζεται ο τόπος μας. Συνεπώς, μία από τις σοβαρότερες υποχρεώσεις του Τ.Ε.Ε. είναι να πεισθούν οι αρμόδιοι.

ΛΑΜΙΑ, ΜΑΡΤΙΟΣ 2015